

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/6/2017
Identifikačné číslo spisu: 1109255123
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1109255123.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Prieceľovej a členiek senátu JUDr. Viery Pepelovej a JUDr. Gabriely Mederovej v spore žalobcu: KONEX ELEKTROODBYT Bardejov, spol. s r.o., so sídlom Stöcklova 13, 085 01 Bardejov, IČO: 31 708 943, zast: advokátkou JUDr. Andreou Balážovou, so sídlom Moyzesova 46, 040 01 Košice, proti žalovanému: Pospíšil & Partners, k.s., adresa kancelárie Záhradnícka 30, 821 08 Bratislava, IČO: 44 342 004, správca úpadcu Bardejovské pozemné stavby a.s. v konkurze, so sídlom Zámocká 10, 811 01 Bratislava, IČO: 00 691 631, zast. advokátkou JUDr. Martinou Mrázovou, so sídlom Šoltésovej 20, 811 08 Bratislava, o vylúčenie istiny 42.526,82 eur zo súpisu majetku, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2Cbi/2/2010, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2CoKR/36/2013-166 zo dňa 4. júna 2015, právoplatný dňa 16. júla 2015, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie z a m i e t a .
- II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 2Cbi/2/2010-137 zo dňa 12.02.2013 uložil žalovanému povinnosť vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu Bardejovské pozemné stavby a.s. v konkurze, so sídlom Zámocká 10, 811 01 Bratislava, IČO: 00 691 631, istinu 42.526,82 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súčasne rozhodol, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovaný je povinný zaplatiť trovy štátu vo výške 42,-eur na účet konajúceho súdu, rovnako do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Prvoinštančný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou, súdu doručenou dňa 29.12.2009, domáhal vylúčenia istiny 42.526,82 eur z konkurznej podstaty úpadcu titulom, že nebol schopný vydať tovar v uvedenej hodnote vo vlastníctve žalobcu, nakoľko bol zabudovaný do realizovaných stavieb na Ukrajine, napriek skutočnosti, že úpadca za daný tovar nezaplatil. Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že s úpadcom uzatvoril dňa 01.07.2008 Rámcovú zmluvu č. 1/07/2008 o dodávkach tovaru a služieb, na základe ktorej dodal úpadcovi tovar. V článku „Iné dojednania“ (článok V. - poznámka dovolacieho súdu) bola účastníkmi zmluvy dohodnutá výhrada vlastníckeho práva, podľa ktorej vlastnícke právo k dodanému tovaru - finančný ekvivalent, prechádza na úpadcu ako odberateľa

až po jeho úplnom zaplatení. K zaplateniu fakturovanej kúpnej ceny v žalovanej výške úpadcom však nikdy nedošlo. Výšku žalovaného nároku v časti sumy vylúčenej z podstaty úpadcu žalobca preukázal predložením faktúr v zmysle rámcovej zmluvy, pričom výška sumy predstavuje súčet fakturovaných súm. Žalovaný v konaní nárok v tejto časti žiadnym spôsobom nespochybnil, a preto mal súd výšku nároku za nespornú a preukázanú.

3. Z odôvodnenia prvoinštančného rozsudku ďalej vyplýva, že na majetok žalovaného bol dňa 14.10.2009 vyhlásený konkurz, a to uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3K/27/2009 vyhlásený konkurz. Žalobca listom zo dňa 09.11.2009 vyzval žalovaného o vydanie tovaru v žalovanej výške, resp. o vydanie finančného ekvivalentu. Žalovaný listom zo dňa 24.11.2009 žalobcovi oznámil, že tovar nie je možné fyzicky vydať, nakoľko bol zabudovaný do realizovaných stavieb na Ukrajine. Na základe týchto skutočností žalobca žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

4. Žalovaný sa k návrhu žalobcu vyjadril písomným podaním zo dňa 20.02.2012, v ktorom uviedol, že majetok, v ktorého hodnote žiada žalobca vylúčenie, nikdy nebol zapísaný v súpisovej zložke majetku úpadcu, a preto nie je možné jeho vydanie, ani vydanie finančného ekvivalentu. Uviedol tiež, že žalobca si pohľadávku v žiadnej výške v konkurze úpadcu neuplatnil napriek tvrdeniam v tomto konaní, že nárok existuje. Ďalej namietol neplatnosť rámcovej zmluvy z dôvodu, že zo strany úpadcu nebola podpísaná spôsobom zapísaným v obchodnom registri.

5. Prvoinštančný súd mal za nesporné, že úpadca materiál v žalovanej výške od žalobcu prevzal a vyviezol ho na svoje stavby na Ukrajine. Ďalej ako preukázanú súd vyhodnotil skutočnosť, že úpadca materiál spracoval priamo svojimi zamestnancami tak, že ho zabudoval do uvedených stavieb alebo v nespracovanej časti tento podľa vyjadrenia svedka V. úmyselne a vedome predal do užívania svojim zmluvným partnerom na Ukrajine, aby ho títo neskôr do stavieb zabudovali. Tým preukázateľne došlo k spracovaniu vecí v zmysle § 135b ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), a teda žalobcovi ako vlastníčkovi materiálu vzniklo právo na určenie náhrady z dôvodu, že materiál sa spracovaním stal nevydateľným.

6. Prvoinštančný súd mal tiež za nesporné, že finančné nároky úpadcu, ktoré mu vznikli dodaním materiálu vo vlastníctve žalobcu svojim finálnym odberateľom, sa stali majetkom úpadcu, či už jeho riadnym zaplatením odberateľmi alebo vo forme pohľadávok, ktoré žalovaný realizoval v rámci speňazenia majetku. Z tohto dôvodu súd tvrdenie žalovaného, že žalobca žiada vydanie finančného ekvivalentu majetku, ktorý nie je zapísaný v súpisovej zložke úpadcu, vyhodnotil za účelové a nedôvodné.

7. Vzhľadom na vyššie uvedené mal prvoinštančný súd za to, že žalobca v celom rozsahu uniesol dôkazné bremeno a preukázal opodstatnenosť svojho nároku, preto rozhodol o vylúčení istiny 42.526,82 eur z konkurznej podstaty úpadcu Bardejovské pozemné stavby a.s. v konkurze, Bratislava, IČO: 00 691 631. Súd zároveň nepriznal žalobcovi náhradu trov konania s odkazom na § 100 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“), podľa ktorého z uspokojenia v konkurze sú vylúčené aj trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou v konkurznom konaní a v konaniach súvisiacich s týmto konaním, ak tento zákon neustanovuje inak. Žalovaného zaviazal na náhradu trov štátu vo výške svedočného uplatneného svedkom N.. U..

8. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“), po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., rozsudkom č. k. 2CoKR/36/2013-166 zo dňa 04.06.2015, prvoinštančný rozsudok podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že návrh žalobcu zamietol. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť trovy štátu vo výške 42,-eur na účet Okresného súdu Bratislava I, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

9. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na § 78 ods. 3 ZoKR a rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/2005. Vo vzťahu k otázke platnosti, resp. neplatnosti Rámcovej zmluvy č. 1/7/2009 zo dňa 01.07.2008 odvolací súd poukázal na výpis z obchodného registra spoločnosti Bardejovské pozemné stavby a.s. v konkurze, vložka č. 4838/B, kde v časti konanie menom spoločnosti je uvedené, že v mene spoločnosti voči tretím osobám, pred súdmi a inými orgánmi, sú v celom rozsahu oprávnení konať predseda a podpredseda predstavenstva spoločne alebo samostatne ktorýkoľvek člen predstavenstva, ktorý bol na to predstavenstvom písomne poverený. Odvolací súd mal za nesporné, že zmluva bola podpísaná len N.. O. U. samostatne.

10. Za rozhodujúce však odvolací súd považoval zistenie, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky vylučovacej žaloby stanovené v § 78 ods. 3 ZoKR. Uviedol, že právo na podanie vylučovacej žaloby tretej osobe vzniká momentom zápisu sporného majetku (resp. akéhokoľvek majetku, o ktorom tretia osoba tvrdí, že má k nemu právo vylučujúce ho zo súpisu) do súpisu. S odkazom na odbornú literatúru (Đurica, M., Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár. Bratislava: C. H. BECK 2012, 548 a 549 s.) uviedol, že zápis sporného majetku do súpisu je tou právnou skutočnosťou, ktorá spôsobuje vznik subjektívneho práva tretej osobe na podanie vylučovacej žaloby, pričom je právne irelevantné, či zápis bol zverejnený v Obchodnom vestníku. Konštatoval, že musí ísť o vec zapísanú do súpisu majetku úpadcu, ktorá je konkrétna a presne individualizovaná.

11. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalovaného, že právna úprava vyplývajúca z § 78 ZoKR neumožňuje veriteľovi, ktorého majetok nebol do súpisu majetku zapísaný, domáhať sa vylúčenia veci, keďže neexistuje majetok, ktorý by sa mohol z konkurznej podstaty vylúčiť. Na druhej strane, pokiaľ taký majetok neexistuje, nie je ani možné vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu istinu v požadovanej výške 42.526,82 eur. Uvedený záver odvolací súd považoval za súladný s rozhodnutím Najvyššieho súdu Českej republiky (ďalej len „Najvyšší súd ČR“) sp. zn. 29Cdo/2549/2010 zo dňa 29.08.2012 o vylúčení náhradného peňažného plnenia zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu vydanom v dovolacom konaní, v ktorom Najvyšší súd ČR okrem iného uviedol, že „časť dodaného tovaru, ktorého cena zostala nezaplatená, neskorší úpadca zabudoval do stavby tretieho subjektu. Správca konkurznej podstaty túto časť tovaru nezapísal do konkurznej podstaty. Ak nebol v posudzovanom prípade predmetný majetok zapísaný v konkurznej podstate, prípadne nedošlo k získaniu náhradného peňažitého plnenia speňažením tohto majetku z konkurznej podstaty, nemôže sa žalobca úspešne domáhať ani vylúčenia tohto majetku, prípadne peňažného plnenia zo súpisu majetku konkurznej podstaty. Vylučovacou žalobou je síce možné sa domáhať vylúčenia náhradného peňažného plnenia získaného správcom konkurznej podstaty za speňažený majetok z konkurznej podstaty, to však platí len vtedy, ak ide o peňažné plnenie, získané speňažením veci spísanej predtým do konkurznej podstaty.“

12. Odvolací súd neprisvedčil žalobcovi, že faktúry za ním dodaný tovar boli zahrnuté do súpisu a ako také boli žalovaným, správcom úpadcu, speňažené predajom podniku. Zo zmluvy o predaji podniku, ktorú schválil veriteľský výbor, mal odvolací súd za zrejmé, že správca speňažil majetok úpadcu Bardejovské pozemné stavby a.s. v konkurze, Bratislava, IČO: 00 691 631, za kúpnu cenu vo výške 277.000,-eur, pričom ide o päť pohľadávok v rôznych finančných čiastkach (vysoko prevyšujúcich kúpnu cenu) voči piatim rôznym odberateľom, žiadnu z nich však nie je možné druhovo určiť, t. j. priradiť ku konkrétnej faktúre žalobcu tak, ako ju špecifikoval v návrhu na začatie konania na vylúčenie istiny 42.526,82 eur z konkurznej podstaty.

13. Odvolací súd poukázal na to, že k rovnakému záveru nezávisle dospel Krajský súd v Bratislave v uznesení sp. zn. 1CoKR/11/2011, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava I o zamietnutí návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia, kde na str. 3 konštatoval, že žalobcom požadovaná finančná čiastka nie je súčasťou súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu.

14. V závere odôvodnenia odvolací súd zdôraznil, že žalobca mal svoju pohľadávku prihlásiť v konkurznom konaní samostatnou prihláškou, rovnako ako ostatní konkurzní veritelia.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s § 224 ods. 1, 2 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. podľa zásady úspešnosti v konaní. Úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si žiadne trovy neuplatnil. Naopak, neúspešnému žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť trovy štátu vo výške 42,-eur, t. j. vo výške uplatneného svedočného svedka N.. U..

16. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 16.07.2015.

17. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote dovolanie (č. 1. 174 - 178), ktorého prípustnosť odôvodnil ust. § 238 ods. 1 O. s. p. a jeho dôvodnosť ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.. Dovolaciemu súdu navrhol, aby dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdí s tým, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho a dovolacieho konania. S poukazom na ust. § 243 O. s. p. navrhol odloženie vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu argumentujúc tým, že rozvrhom výťažku z predaja majetku úpadcu a následným plnením žalovaného voči oprávneným veriteľom úpadcu, by v prípade žalobcovho úspechu v tomto konaní nebolo možné navrátenie do pôvodného stavu. Uvedeným by bolo znemožnené prípadné uspokojenie žalobcu zo strany žalovaného, čím by žalobcovi vznikla ujma.

18. Žalobca (ďalej tiež ako „dovolateľ“) v dovolaní uviedol, že v priebehu konania nebolo spochybnené

dodanie tovaru žalobcom úpadcovi s dohodnutou výhradou vlastníctva, v zmysle ktorej úpadca nadobúda vlastnícke právo k tovaru dodanému žalobcom, až jeho úplným zaplatením. Uviedol tiež, že bolo preukázané, že tovar dodaný žalobcom bol vyvezený na Ukrajinu a aj zabudovaný v rámci stavieb realizovaných úpadcom.

19. Dovolateľ v dovolaní poukázal na ustanovenia § 126, § 132 a 133 OZ a uviedol, že ust. § 445 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“) pripúšťa, že strany si môžu písomne dohodnúť, že kupujúci nadobudne vlastnícke právo k tovaru neskôr, než je ustanovené v § 443. Ak z obsahu tejto výhrady vlastníckeho práva nevyplýva niečo iné, predpokladá sa, že kupujúci má nadobudnúť vlastnícke právo až úplným zaplatením kúpnej ceny. Poukázal na článok 4 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2000/35/ES z 29. júna 2000 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách, podľa ktorého členské štáty sú povinné zabezpečiť v súlade s ustanoveniami rozhodného práva určeného medzinárodným právom súkromným, aby predávajúcemu zostalo zachované vlastnícke právo k tovaru až do úplného zaplatenia jeho ceny, ak doložka o výhrade vlastníctva bola výslovne dohodnutá medzi kupujúcim a predávajúcim pred odovzdaním tovaru. V článku 2 citovaná smernica definuje výhradu vlastníckeho práva ako zmluvnú dohodu, podľa ktorej predávajúcemu zostáva zachované vlastnícke právo k dotknutému tovaru až do úplného zaplatenia ceny.

20. Dovolateľ má za nespochybniteľné svoje vlastnícke právo k tovaru dodanému úpadcovi v špecifikácii faktúr, ktoré boli úpadcom potvrdené a prevzaté. Argumentuje právom na ochranu svojho vlastníctva, ktoré mu zaručuje aj Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) v článku 20 ods. 1 až 5. Dôvodí tiež ust. § 135b ods. 2 OZ, z ktorého vyplýva, že ak niekto spracuje cudziu vec, hoci mu je známe, že mu nepatrí, môže vlastník veci žiadať o jej vydanie a navrátenie do predošlého stavu. Ak navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné, určí súd podľa všetkých okolností, kto je vlastníkom veci a aká náhrada patrí vlastníčkovi alebo spracovateľovi, ak medzi nimi nedôjde k dohode.

21. Dovolateľ uviedol, že vydania vecí sa domáhal najprv od úpadcu listom zo dňa 22.05.2009, následne aj od žalovaného listom zo dňa 09.11.2009. Úpadca spracoval tovar, ktorý podľa dohodnutej výhrady vlastníckeho práva v zmluve bol vo vlastníctve žalobcu. Úpadca sa mohol stať vlastníkom tovaru spracovaním tohto tovaru na novú vec v prípade, že by vlastníčkovi, t. j. žalobcovi zaplatil cenu toho, o čo sa jeho majetok zmenšil, t. j. o sumu 42.526,82 eur. Naproti tomu sa majetok úpadcu neoprávnené rozšíril (zväčšil) o sumu 42.526,82 eur, t. j. o hodnotu tovaru dodaného žalobcom, ku ktorému úpadca nikdy nenadobudol vlastnícke právo. Úpadca vystavil faktúry voči svojim odberateľom na Ukrajine, do ktorých zahrnul aj majetok (hodnotu tovaru) vo vlastníctve žalobcu. Žalobca tvrdí, že v spise sa nachádzajú tak faktúry, z ktorých vyplýva, aký tovar žalobca úpadcovi dodal, ako aj niektoré faktúry, ktoré úpadca v totožnom čase vystavil voči svojim odberateľom. Podľa týchto príloh je podľa dovolateľa zrejmé, čo bolo predmetom dodania a pokiaľ by bola táto skutočnosť sporná, mohli by ju potvrdiť svedkovia, resp. existuje možnosť preukázať ju listinnými dôkazmi, vrátane zápisníc z vyšetrovacieho spisu z výsluchu svedkov pred OR PZ v Bardejove.

22. Dovolateľ poukázal na dlžníkov úpadcu (Berislav - stroj. závod, Berislav, IČO: 00 211 004, BPS II Užhorod, IČO: 20 455 263, GROKLIN-KARPATY, s.r.o., IČO: 31 791 771, Ignatko Vasil' Stepanovič, IČO: 00 645 715, ZakarpatEuro Trans s.r.o. a VAT Galič-Auto, IČO: 13 796 609) a ich záväzky voči úpadcovi, ktoré boli v súlade s § 77 ZoKR zapísané do súpisu konkurznej podstaty a boli aj predmetom predaja v rámci speňažovania majetku úpadcu. Uviedol, že žalovaný speňažil konkurznú podstatu zmluvou o predaji podniku ako celku, čím speňažil aj majetok žalobcu. Dovolateľ ďalej namietol nesprávnu aplikáciu rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Cdo/2549/2010 odvolacím súdom, ako aj nesprávny a zužujúci výklad pojmu „vec“. Má za to, že konkurzný správca je oprávnený v zmysle § 77 ZoKR do súpisu zapísať majetok podliehajúci konkurzu, pričom súpisovú zložku majetku môže tvoriť samostatne existujúca vec, právo alebo iná majetková hodnota a zložkou majetku je aj pohľadávka. V danom prípade pohľadávky v súpise, ktoré zahŕňali majetok žalobcu, boli v rámci predaja podniku úpadcu speňažené, preto je dôvodné žiadať vylúčenie hodnoty tovaru - majetku žalobcu v tomto konaní.

23. K dovolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, a to písomným podaním zo dňa 09.10.2015, prvoinštančným súdu doručeným dňa 12.10.2015 (č. l. 183), ktorým navrhol dovolanie žalobcu zamietnuť, považujúc rozhodnutie odvolacieho súdu po vecnej aj právnej stránke za správne.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] po zistení, že dovolanie podala včas

strana sporu zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.), v rozsahu napadnutom žalobcom ako dovolateľom (§ 440 C. s. p.) a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je dôvodné.

25. Dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, preto dovolací súd postupoval v zmysle § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p., podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

26. Dovolaním ako jedným z mimoriadnych opravných prostriedkov nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu, ale možno ním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

27. V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Rozhodnutia odvolacieho súdu vydané v procesnej forme rozsudku, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 238 ods. 1 až 3 O. s. p.. V zmysle § 238 ods. 1 O. s. p. platí, že dovolanie je prípustné, ak je ním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa (podľa novej právnej úpravy rozsudok súdu prvej inštancie) vo veci samej.

28. V posudzovanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave ako súdu odvolacieho, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 2Cbi/2/2010-137 zo dňa 12.02.2013 podľa § 220 O. s. p. zmenil, a to tak, že žalobu žalobcu zamietol, z ktorej skutočnosti je zřejmé, že dovolanie žalobcu je prípustné.

29. Z ustanovenia § 242 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že dovolací súd je viazaný rozsahom dovolania a uplatneným dovolacím dôvodom, vrátane jeho vecného vymedzenia. Viazanosť dovolacími dôvodmi sa prejavuje tým, že dovolací súd je oprávnený preskúmať len tie skutkové a právne otázky, ktoré dovolateľ v dovolaní namieta.

30. Dovolateľ v dovolaní namieta, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, čím je naplnený dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.. Pod nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O takýto prípad ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak súd aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil. Nesprávne právne posúdenie môže byť spôsobilým dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok rozhodnutia odvolacieho súdu.

31. Dovolací súd po dôkladnom preskúmaní dovolaním napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, existenciu namietaného dovolacieho dôvodu nevzhliadol. Odvolací súd pri formulovaní záverov svojho rozhodnutia vychádzal podľa názoru dovolacieho súdu zo správne a dostatočne zisteného skutkového stavu a vydal rozhodnutie spočívajúce na správnom právnom posúdení veci, príslušné zákonné ustanovenia na daný prípad správne aplikoval a aj ich správne vyložil.

32. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou zo dňa 23.12.2009, súdu prvej inštancie doručenou dňa 29.12.2009 (č. l. 1 - 2), domáhal uloženia povinnosti žalovanému vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu Bardejovské pozemné stavby a.s. v konkurze, so sídlom Zámocká 10, 811 01 Bratislava, IČO: 00 691 631, istinu 42.526,82 eur. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 2Cbi/2/2010-137 zo dňa 12.02.2013 žalobe v celom rozsahu vyhovel. Na odvolanie žalovaného, odvolací súd rozsudkom č. k. 2CoKR/36/2013-166 zo dňa 04.06.2015, prvoinstančný rozsudok zmenil a žalobu zamietol jednak s poukazom na neplatnosť Rámcovej zmluvy č. 1/7/2009 zo dňa 01.07.2008 (nakoľko ju podpísal len N.. O. U.), prioritne však z dôvodu, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky vylučovacej žaloby podľa § 78 ods. 3 ZoKR.

33. Vo vzťahu k otázke posudzovania platnosti, resp. neplatnosti označenej rámcovej zmluvy má dovolací súd za to, že posúdenie tejto otázky pre úspešnosť žalobcu v konaní nie je podstatné. Význam rámcovej zmluvy spočíva v tom, že pre zmluvné strany stanoví zmluvné podmienky konkrétnych (tzv. realizačných) zmlúv, uzatváraných na základe rámcovej zmluvy v budúcnosti. Rámcová zmluva preto záväzkový vzťah nezakladá a zmluvným stranám z nej nevznikajú žiadne práva ani povinnosti. Tieto vyplývajú až z konkrétnej realizačnej zmluvy, ktorá však, ako vyplýva z obsahu spisu, medzi stranami sporu v predmetnej veci uzavretá nebola.

34. Naproti tomu, dovolací súd sa plne stotožňuje so záverom odvolacieho súdu spočívajúcim v

konštatovaní, že pre úspešné uplatnenie žalobcovho nároku v konaní, neboli splnené základné predpoklady vylučovacej žaloby zakotvené v § 78 ods. 3 ZoKR.

35. Vzhľadom na čas podania návrhu na vyhlásenie konkurzu (v roku 2009) a vyhlásenie konkurzu uznesením Okresného súdu Bratislava I dňa 14.10.2009, sa predmetné konkurzné konanie spravuje zákonom č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 30.11.2009.

36. Podľa § 78 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z. z. v znení platnom v rozhodnom znení, ten, kto uplatňuje právo vylučujúce zapísanie majetku do súpisu, musí tak urobiť u správcu alebo na súde žalobou podanou proti správcovi najneskôr do 30 dní od zverejnenia zápisu tohto majetku do súpisu v Obchodnom vestníku. Neskôr môže právo vylučujúce zapísanie majetku do súpisu uplatniť u správcu alebo na súde žalobou podanou proti správcovi len ten, koho majetok bol zapísaný do súpisu s poznámkou v prospech iného alebo nikoho alebo bez poznámky, i keď mal byť zapísaný s poznámkou v prospech neho. Ak sa právo vylučujúce zapísanie majetku do súpisu včas neuplatní, zanikne; právo vylučujúce zapísanie majetku do súpisu zanikne najneskôr rozvrhnutím výťažku zo speňazenia dotknutého majetku.

37. Odvolací súd zistiac, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky vylučovacej žaloby, správne skonštatoval, že právo na podanie vylučovacej žaloby tretej osobe vzniká momentom zápisu sporného majetku (resp. akéhokoľvek majetku, o ktorom tretia osoba tvrdí, že má k nemu právo vylučujúce ho do súpisu) do súpisu. Správne tiež odvolací súd zdôraznil, že zápis sporného majetku do súpisu je tou právnou skutočnosťou, ktorá spôsobuje vznik subjektívneho práva tretej osobe na podanie vylučovacej žaloby.

38. Odvolací súd náležite skonštatoval aj to, že veriteľ, ktorého majetok do súpisu majetku zapísaný nebol, sa vylúčenia vecí domáhať nemôže, pretože neexistuje majetok, ktorý by sa mohol z konkurznej podstaty vylúčiť.

39. Stotožňujúc sa s uvedenými právnymi závermi, dovolací súd, poukazujúc na vyššie citované ust. § 78 ods. 3 ZoKR tiež zdôrazňuje, že vylúčenia majetku (veci) z konkurznej podstaty úpadcu sa môže domáhať (len) osoba, ktorej majetok bol do súpisu zaradený, a to vylučovacou (tzv. excindačnou) žalobou. K predpokladom, za ktorých môže súd excindačnej žalobe vyhovieť, nevyhnutne patrí splnenie podmienky, že v dobe, kedy súd o vylúčení veci rozhoduje (§ 154 ods. 1 O. s. p.), trvajú účinky konkurzu a vec je zapísaná (resp. stále zapísaná) v konkurznej podstate. Musí ísť teda o vec zapísanú do súpisu majetku úpadcu, a to vec konkrétnu a presne individualizovanú.

40. Dovolateľ v dovolaní poukazuje ďalej na to, že do súpisu konkurznej podstaty úpadcu boli zahrnuté aj pohľadávky úpadcu, ktoré boli predmetom predaja v rámci speňazovania majetku úpadcu a ktoré zahŕňali aj majetok dovolateľa na základe faktúr založených v spise. Tvrdí, že tým, že žalovaný konkurznú podstatu speňazil, speňazil aj majetok žalobcu, ktorý tak má právo žiadať vylúčenie hodnoty tovaru.

41. Uvedený názor dovolateľa akceptovať nemožno. Vylučovacou žalobou síce je možné domáhať sa aj vylúčenia náhradného peňazného plnenia (finančného ekvivalentu) získaného správcom konkurznej podstaty za speňazený majetok z konkurznej podstaty, avšak je tomu tak možné len vtedy, ak ide o peňazné plnenie získané speňazením majetku (veci) zapísanej do konkurznej podstaty.

42. V danom prípade veci, ku ktorým žalobca uplatňuje vylučovacie právo, do súpisu konkurznej podstaty úpadcu zapísané neboli a táto skutočnosť medzi stranami sporu ani nebola sporná. Nie je možné sa preto domáhať vylúčenia zo súpisu konkurznej podstaty niečoho, čo do súpisu zapísané nikdy ani nebolo. Pohľadávky, na ktoré dovolateľ poukazuje, nie je možné druhovo určiť, a teda, ako správne poznamenal aj odvolací súd, ani priradiť k žiadnej konkrétnej faktúre špecifikovanej v návrhu na začatie konania.

43. Žalobným petitom, ktorým žalobca vymedzil svoj nárok, resp. jemu zodpovedajúcu povinnosť žalovaného, je súd pri rozhodovaní viazaný. Tento sa transformuje do výroku meritórneho rozhodnutia a v prípade núteného výkonu rozhodnutia sa stáva exekučným titulom. V prípade, že žalobný petit je nesprávny, jeho prevzatie do výroku súdneho rozhodnutia by spôsobilo, že takéto rozhodnutie by bolo nevykonateľné.

44. Je nepochybné, že požadovaná finančná čiastka súčasťou súpisu konkurznej podstaty úpadcu nie je a nikdy ani nebola, preto ju z konkurznej podstaty úpadcu nie je možné ani vylúčiť. Pokiaľ povinnosť, ktorá by sa mala správcovi konkurznej podstaty uložiť, nie je realizovateľná, požadované rozhodnutie nie

je možné vydať, nakoľko, ako je vyššie uvedené, bolo by takéto rozhodnutie v prípade jeho núteného výkonu nevykonateľné. Žalobca ako veriteľ mal právo v konkurze domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky (pohľadávok) voči úpadcovi, avšak zákonom stanoveným spôsobom, spočívajúcim v ich riadnom a včasnom uplatnení prihláškou (§ 28 ods. 1 ZoKR).

45. Dovolací súd na margo rozsudku odvolacieho súdu dodáva, že tento svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. (ktorá norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní v zmysle § 211 ods. 2 O. s. p.), čím spĺňa kritériá preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia. Pokiaľ odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu ako dovolateľa, nemožno túto okolnosť považovať za porušenie základného práva na spravodlivý proces zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

46. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností dovolací súd dospel k záveru, že Krajský súd v Bratislave svojím rozsudkom č. k. 2CoKR/36/2013-166 zo dňa 04.06.2015 rozhodol vecne správne, preto dovolanie žalobcu ako nedôvodné podľa § 448 C. s. p. zamietol.

47. Dovolací súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 C. s. p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

48. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 251 a nasl. C. s. p. tak, že nárok na ich náhradu voči žalobcovi má žalovaný ako úspešná strana sporu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

49. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.